

**ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ
ΦΙΛΟΛΟΓΩΝ
ΛΕΥΚΑΔΑΣ**

ΛΕΣΧΗ ΑΝΑΓΝΩΣΗΣ ΚΑΙ ΣΤΟΧΑΣΜΟΥ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Την Τετάρτη, **14 Ιουνίου 2017**, και ώρα **8.00** μ.μ. σας προσκαλούμε στην εκδήλωση της Λέσχης Ανάγνωσης και Στοχασμού του Συνδέσμου Φιλολόγων Λευκάδας, που θα πραγματοποιηθεί στο επτανησιακό σκηνικό του **Κήπου του Ξενοδοχείου Santa Maura**, στην Κεντρική Αγορά. Το βιβλίο που θα συζητήσουμε είναι το μυθιστόρημα του γνωστού συγγραφέα Βασίλη Αλεξάκη, **Η μητρική γλώσσα** (εκδ. Μεταίχιμο, 2017).

Αφορμές για συζήτηση

Ο Βασίλης Αλεξάκης για τη γλώσσα:

Μια γλώσσα για να γελάς και μία για να κλαις...(:)

Στην ξένη γλώσσα δεν υπάρχει συγκίνηση, γιατί δεν υπάρχει μνήμη. Η ξένη γλώσσα έχει μία απόσταση. Η οποία βεβαίως, διευκολύνει το χιούμορ.

Η μητρική γλώσσα είναι η γλώσσα της μαμάς. Των πρώτων ακουσμάτων, των πρώτων τραγουδιών. Η μητρική γλώσσα κουβαλάει συγκίνηση. Είναι συγκινητική όπως η επιστροφή στην πατρίδα.

Στην ξένη γλώσσα δεν υπάρχει συγκίνηση, γιατί δεν υπάρχει μνήμη. Η ξένη γλώσσα έχει μία απόσταση. Η οποία βεβαίως, διευκολύνει το χιούμορ.

Η γνώση της ξένης γλώσσας δεν είναι σχολική. Είναι πιο ανάλαφρη, σαν παιχνίδι. Για να μάθεις μια ξένη γλώσσα, ακόμη κι αν έχεις κάποια προπαίδεια, δεν έχεις υποστεί αυτά που περάσαμε στο σχολείο, δεν έχεις συνδέσει τη μνήμη με δασκάλους που σε μάλωναν για τις ανορθογραφίες σου. Άρα, αυτό που ξέρεις, όταν μιλάς μια ξένη γλώσσα, είναι κατά κύριο λόγο, η γλώσσα του δρόμου. Εγώ, δεν έχω υποστεί τα γαλλικά του 18ου αιώνα, όπως ένας Γάλλος. Δεν έχω αυτήν την καταγραφή. Όμως, έχω «υποστεί» τα αρχαία ελληνικά.

Η μητρική γλώσσα κουβαλάει συγκίνηση. Είναι συγκινητική όπως η επιστροφή στην πατρίδα...

